

Чи насправді текст 1 Івана 3:9 навчає, що навернена до Бога людина не може грішити?

«Кожен, хто родився від Бога, не чинить гріха, бо в нім пробуває насіння Його. І не може грішити, бо від Бога народжений він» (1 Івана 3:9).

Для багатьох людей, що прямують за Господом, цей текст із 1 Івана 3:9 звучить жахаюче, бо складає враження, що людина, яка стала віруючою, вже не може грішити. Проте, коли вони споглядають свій християнський досвід після прийняття Христа, то помічають, що помилки та спотикання усе ще зустрічалися в їхньому житті. Цей факт приводить їх у сум'яття – вони приходять до висновку, що вони є або несправжні християни, або ж Іван написав щось таке, чого у реальному житті неможливо досягнути. У будь-якому випадку це призводить до втрати надії і до появи нових запитань та внутрішньої боротьби людини, яка бажає мати мир з Богом. У чому ж проблема: у незнанні, як жити правильним християнським життям, чи в не надійності Божого Слова, принаймні у цьому тексті? Звичайно, що жодна із цих відповідей не є вірною. Давайте подивимось на сам біблійний текст і зробимо спробу зрозуміти, що саме апостол Іван хотів донести у ньому.

Учення Івана про гріх

Є дві концепції, що допомагають нам краще зрозуміти текст 1 Івана 3:9. По-перше, Іван представляє розуміння гріха у більш широкому контексті. Слово гріх – це єврейське *chats'* і грецьке *hamartia*. Єврейське дієслово і його похідні зустрічаються близько 600 разів в Старому Завіті і переводяться в Септуагінті тридцятьма двома різними грецькими словами, переважно похідними від *hamartano* (зустрічається більше 300 разів) і буквально означають «промах», «невдачу» або «поразку

помилкової цілі». Ці слова використовуються для передачі аморального стану, найчастіше ідолопоклонства, що і є гріхом проти Бога. Ось кілька текстів Священного Писання, в яких використовується це слово: Левит 24:15, Ісаїя 53:12. Слід підкреслити, що в єврейській мові гріх і його наслідки мислилися як нерозривне, єдине ціле. Гріх – це завжди важкий тягар, який людина змушена нести.

Як конкретно апостол визначає гріх? Згідно 1 Івана 3:4, гріх – це беззаконня. Це є порушення Закону Божого, відмова відповідати Божому мірилу праведності.

До цього виразу відноситься також іменник апотіа (беззаконня) та прикметник апотос. Ці слова позначають порушників закону (пomos), як іудеїв, так і язичників (2 Петра 2:8; 2 Солунян 2:8; 1 Тимофія 1:9). Слово апотіа ніколи не вживається у вузькому сенсі порушення закону Мойсея, воно відноситься скоріше до порушення Закону Божого в цілому (Матфія 7:23; 1 Івана 3:4). Це є повстання проти Божих заповідей, коли віруюча людина при цьому ще й стверджує, що вона цим не згрішила, але фактично такою заявою вона робить Бога неправдомовцем (1 Івана 1:10). Бо Бог зрозуміло сказав, що гріх – це беззаконня! (1 Івана 3:4). Тому гріх пов'язаний із злом, яке знаходиться у повній опозиції, відчуженості до Бога. Бог і Христос не мають ніякого зв'язку із гріхом (1 Івана 3:5, 8, 9) і в певному розумінні це стосується і християн, які прийняли Бога у своє життя. Хоча християни залишаються підвладними впливу гріха і його згубної дії навіть після навернення, але тепер вони мають нову можливість з допомогою Ісуса Христа і Його сили вирішити проблему гріха. Апостол Іван неодноразово наголошує, що вирішення проблеми гріха є у викупній жертві Ісуса, Який став нашим Заступником перед Отцем (1 Івана 1:9; 2:1, 2; 3:5; 4:10; 5:16). Жертва Ісуса Христа дає можливість грішникові через віру перейти із бунтівного стану гріха проти Бога у стан Божого прощення і бажання ходити у світлі Божої правди – Його Слова (1 Івана 1:7, 9; 2:2; 4:10). Це є Божа дія через Святого Духа в естві людини! Тому цей новий досвід співдружності

людини з Богом кардинально відрізняється від попереднього, світського життя. Апостол називає це «життя у світі» (1 Івана 2:15-17; 3:1, 13; 4:4-6; 5:4, 5, 19).

Нове ставлення християнина до гріха

Двічі Іван говорить про те, що народжений від Бога християнин не грішить, або не може грішити (1 Івана 3:6, 9). В обох випадках він використовує форму теперішнього часу грецького дієслова *hamartano*. Застосована форма дієслова має велике значення, бо в інших місцях, коли апостол говорить про гріх християнина, він використовує аорисну форму дієслова (Івана 2:1). Грецький аорисний час – це минулий час. Зазвичай в англійському перекладі це простий минулий час. Важливо зазначити, що грецькою мовою дієслова передають не тільки ідею дії часу, але й вид дії. Так, наприклад, теперішній час часто використовується, щоб виразити продовжену дію багатьох послідовних подій/явищ, тоді як аорисний минулий час виражає якусь одну подію. Християнин не може знаходитися у стані постійного перебування у гріхові, але іноді може согрішати.

Уважно читаючи те, що намагався донести до нас Іван грецькою мовою, використовуючи при цьому відповідний час дієслова, стає зрозумілою наступна річ. Коли людина стає християнином, вона починає зовсім по-іншому ставитися до гріха. Їй прощаються минулі гріхи і вона проходить через досвід нового народження (1 Івана 1:7, 9; 2:1, 2; 4:10). Від моменту нового народження, вона дистанціюється від гріха і живе для Бога, намагаючись уподібнитися Йому (2:3-6, 15-17, 29; 3:1-3, 7-1, 21, 22; 4:4-14, 17-21; 5:11, 12). Навіть покаяний грішник продовжує вести війну, як про це сказано в 1 Івана 1:7-10 та 2:1, 2. Ті, хто наполягає, що в своєму житті у них вже абсолютно немає гріха, за словами апостола є неправдомовцями, тими, хто говорять неправду й обмають самих себе (1:6-10). Хоча мета перемогти гріх повністю залишається (2:1, 2). Однак християнин не може жити у стані постійного гріха (коли безупинно грішить), бо так поступають ті, хто живуть світським життям, без Бога. Хоча християнин все ще може спотикатися і навіть впадати в гріх,

але він піднімається і йде до Ісуса за прощенням і очищенням.

Вирішення проблеми гріха – «у Христі»

У 1 посланні від Івана висвітлюється питання вирішення проблеми гріха. Апостол говорить про небезпеку тих, хто заявляє, що вони вже більше не мають жодного гріха в своєму житті (1 Івана 1:7-10). Така заява є небезпечною, бо свідчить про те, що людина більше немає потреби у запропонованому Христом убаганні за наші гріхи (1 Івана 2:2). Шкода, маючи скарб порятунку, так і не використати його рятівну силу!

Єдине справжнє рішення проблеми гріха знаходиться у Христі. Ми повинні визнати свої гріхи перед Богом, Який милостиво прощає нас на основі жертви Христа, а нове народження допомагає стати на дорогу Христа (1 Івана 2:5, 6). Хоча у нашому житті ще зустрічатимуться і помилки, і падіння, але крок за кроком, разом із Христом, ми долатимемо їх і будемо йти далі – до небесної мети, до Божого Царства (1:9; 2:2; 3:2, 3). Таким чином, ми стаємо дітьми Божими, а коли Він з'явиться, то побачимо Його таким, як Він є (3:1, 2).

«Господь ценит каждое твоё усилие, направленное к тому, чтобы достичь совершенства согласно Божественному Образцу. Если ты оступился и впал в грех, не избегай молитвы и не считай, что ты недостойн прийти пред лицо Божье. «Дети мои, – говорит апостол Иоанн, – сие пишу вам, чтобы вы не согрешали, а если бы кто согрешил, то мы имеем ходатаю пред Отцом, Иисуса Христа Праведника». Он простирает Свои объятия навстречу каждому заблудшему сыну. Приди к Нему и расскажи о своих неудачах и проступках. Проси у Него силы для победы. Он никогда не разочарует тебя и никогда не изменит твоему доверию» (Э. Уайт. «Вести для молодежи», с. 97).

Яка чудова надія і упевненість у Божому прощенні для кожного віруючого у Христа!

Доктор богослов'я Вячеслав Корчук